

Årets lantbruks- vecka,

den sextonde i ordningen, öppnades i måndags i Palladium i Stockholm i närvaro av kronprinsen-regenten, kronprinsessan, prins Carl, prinsessan Ingeborg, statsminister Ekman, jordbruksminister Hellström m. fl. Sedan de kungliga intagit sina platser, framträdde lantbruksveckans utsedda ordförande, landshövding O. von Sydow, och förklarade lantbruksveckan öppnad med ett anförande. Omedelbart efter landshövding von Sydows tal togo dagens förhandlingar sin början. Professor H. Nilsson-Ehle höll inledningsanförandet över veckans första överläggningsämne, "Sveriges spannmålsodling och dess framtidsutsikter", varpå följde ett kort meningsutbyte. Tal. framhöll, att man knappast kan eller bör räkna med någon mera betydande arealutvidgning under den närmaste tiden. Möjligheterna för en fortsatt stegring av skörden pr hektar hos sädeslagen torde däremot icke vara obetydliga. För vete får en fortsatt skördeökning anses mycket önskvärd, och möjligheter härfor finnas också. För att höstvete-skörden skall kunna ytterligare stiga, är också numera ett tillgodoseende av kvaliteten ett allmänt viktigt spörsmål. Till vårveteodlingens kraftiga utveckling på alla senaste tid bidrager att det lyckats med bibehållande av hög kvalitet och nödig tidighet höja sorterernas avkastning. Beträffande hösträgen finnas utsikter att åtminstone kunna bibehålla produktionen och t. o. m. höja densamma. Att driva upp rågproduktionen över vårt eget behov torde dock knappast vara att rekommendera, då export är en för osäker faktor. Utsikterna att ytterligare höja produktionen av korn och havre äro rent tekniskt sett goda, men här ligga svårigheterna i avsättningsförhållandena. En allsidig odling av olika sortade växtslag ger helt visst bästa och under alla omständigheter det minst fluktuerande totalresultatet.

Ur dessa synpunkter är det att hoppas, att då det svenska lantbruket på det kraftiga sätt, som skett, ökat och ökar spannmålsproduktionen även hos brödsädeslagen, detta också ur synpunkten av hela landets intresse skall vinna ökat beaktande och förstärkt från olika befolkningsgruppers sida.

Vid Svenska fiskareförbundets årsmöte höll dr K. A. Andersson föredrag om 1926 års fiskerundersökningar i Östersjön. Tal. redogjorde för vattencirkulationen i Östersjön och påvisade därvid, att en undervattensväg av saltvatten stötts in i Östersjön söder om Bornholm, en omständighet, som medför sporadiska tillströmningar av rodsotta till södra Östersjön. Undervattensvägarna åstadkomma en särskild skiktning av Östersjöns vatten. Sålunda befinner sig ett vattenlager från ytan till omkring 70 meter djupt i ständiga temperaturväxlingar, medan vattnet därunder håller sig vid 4 graders värme året runt. Ett stort undervattensskikt befinner sig mellan Åland och Bornholm, som utmärker sig för hög salthalt och stor syrebrist och som saknar vertikal cirkulation. Det är intressant att konstatera, att torsken gärna lever på 100 meters djup. Den nöjer sig följaktligen med föga syre men fordrar en konstant temperatur.

Strömningen däremot trivs blott i det föga salthaltiga men syrerika vattnet i Bottniska viken. För att på ändamålsenligaste sätt kunna bedriva fisket måste man ha klart för sig planktonets befinthetslagen i haven, ty planktonet utgör basen för fiskilivet. Det viktigaste planktonet är mysis, varav tre arter leva i Östersjön. Torsken livnar sig söder om Åland av den största arten. Orsaken till att torskfisket mellan Gotland och Estland är mest givande om natten torde sammanhänga med att mysis skyt ljuset. Om dagarna heger den sig ned ända till 150 meters djup och drar alltså torsken med sig i djupet. Om nätterna håller den sig högt uppe, och torsken följer med. Det har konstaterats, att planktonrikheten växlar med månaderna. Förre årets undersökningar i Västervikskärgården visade, att den största förekomsten är under september, men att under oktober antalet avtagar. I fortsättningen uppehöll sig tal. vid orsakerna till de senaste årens dåliga strömmingsfiske i Östersjön samt framhöll, att utsikterna för mellersta och södra Östersjön äro synnerligen mörka för 1927 års strömmingsfiske. Det kan förmodas, att 1922

års höst var en god liggperiod. Var detta förhållandet, få vi gott om småströmning i höst. Man kan ännu ej fastställa huru länge en årsklass strömning håller sig i Östersjön. För att kunna bedöma fiskeutsikterna i förväg fordras såväl planktonbefinthsom åldersundersökningar hos fisken.